

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Predmet broj: S1 2 K 020352 19 K

Datum: objavlivanja 27.12.2019. godine
pismenog otpravka 27.01.2020. godine

Pred sudskim vijećem: sudija Hasija Mašović, predsjednik vijeća
sudija Goran Radević, član vijeća
sudija Mirsad Strika, član vijeća

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE
protiv
IBRE ĆUFUROVIĆA

PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine:

Ćazim Hasanspahić

Branilac optuženog:

Senad Dupovac, advokat iz Hadžića

Broj: S1 2 K 020352 19 K
Sarajevo, 27.12.2019. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

SUD BOSNE I HERCEGOVINE, u pretresnom vijeću sastavljenom od sudije Hasije Mašović, kao predsjednika vijeća, te sudija Gorana Radevića i Mirsada Strike, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravnog savjetnika Erne Hodžić – Čučak, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Ibre Ćufurovića, zbog krivičnog djela *Organiziranje terorističke grupe* iz člana 202d. stav 2. u vezi sa stavom 1., a sve u vezi sa članom 201. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), povodom optužnice Tužilaštva BiH broj: T20 0 KTT 0010264 15 od 12.07.2019. godine, koja je potvrđena dana 17.07.2019. godine, nakon priznanja krivnje na glavnom pretresu i nakon provedenih dokaza vezanih za izricanje krivičnopravne sankcije, u prisustvu tužioca Tužilaštva BiH, Ćazima Hasanspahića, optuženog lično i njegovog branioca, advokata Senada Dupovca, dana 27.12.2019. godine, donio je i javno objavio

P R E S U D U

Optuženi:

IBRO ĆUFUROVIĆ, sin Šefika i majke Zekije Rizvić, rođen 01.01.1995. godine u mjestu Donja Slapnica, općina Velika Kladuša, sa prijavljenim prebivalištem u ..., državljanin ..., po nacionalnosti ..., pismen sa završenom srednjom saobraćajnom školom, po zanimanju vozač motornih vozila, oženjen, otac jednog mladb. djeteta, lošeg imovnog stanja, neosuđivan, ne vodi se drugi postupak, JMBG ...

K R I V J E

što je:

Dana 21.04.2014. godine u 00,54 časa preko Međunarodnog graničnog prelaza Uvac u vozilu registarskih oznaka np026xe napustio teritoriju Bosne i Hercegovine i otputovao u Republiku Tursku odakle je ilegalno prešao granicu između Turske i Sirije na graničnom prelazu Al Raai i ušao u Siriju u grad Mimbidž, gdje je otišao u namjeri da se bori na strani tzv. Islamske države organizovane na teritoriju Sirije i Iraka i terorističkim grupama Islamska država Iraka i Levanta (ISIL) koje su djelovale na području Sirije i Iraka, a koje su na osnovu rezolucije R-1267 iz 1999. godine, te drugih vezanih rezolucija uključujući i Rezoluciju 2083 iz 2012. godine i Rezoluciju 1526 iz 2004. godine, dana 30.05.2013. godine listirane kao terorističke grupe i organizacije od strane Vijeća sigurnosti Ujedinjenih nacija i koje su imale za cilj destabilizaciju i nasilnu izmjenu političkog i

ustavnog poretka u Siriji, a čiji su pripadnici svakodnevnim oružanim akcijama i to napadima na stanovništvo, ubijanjima, protupravnim zatvaranjima, uzimanjem talaca i drugim radnjama namjeravali da prisile legitimne vlasti Sirije na izmjenu ustavnog poretka i političkog režima, gdje je boravio sve do 20.04.2019. godine i zajedno sa drugim licima iz Bosne i Hercegovine, koji su boravili u Siriji sa istom namjerom, među kojima Bajro Ikanović, svjedok "A", Senad Kasupović i drugi, koristeći ime „Abu Kasim Albosni“ učestvovao u terorističkim aktivnostima, pružao pomoć i borio se na strani snaga ISIL-a u Siriji u jedinici „Bejt Komandos“ koja je kasnije promijenila ime u „El Aksa“ protiv legitimnih vojnih snaga države Srije,

dakle, postao pripadnik terorističke grupe i pružao pomoć terorističkoj grupi,

čime je, počinio krivično djelo *Organizirane terorističke grupe* iz člana 202d. stav 2. u vezi sa stavom 1., a sve u vezi sa članom 201. KZ BiH,

pa mu Sud, zbog počinjenog krivičnog djela, uz primjenu članova 39., 42. i 48. Krivičnog zakona BiH, **izriče**:

KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 4 (ČETIRI) GODINE

Na osnovu člana 56. KZ BiH, u izrečenu zatvorsku kaznu optuženom Ibri Ćufuroviću, uračunava se vrijeme koje je proveo u pritvoru, počev od dana lišenja slobode, i to od 20.04.2019. godine pa nadalje.

Na osnovu člana 188. stav 4. ZKP BiH, optuženi se oslobađa obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka iz člana 185. stav 2. tačke a) do h) ZKP BiH, te isti padaju na teret budžetskih sredstava ovog Suda.

O b r a z l o ž e n j e

1/ Uvodne napomene

Tužilaštvo BiH je dana 15.07.2019. godine podiglo optužnicu broj: T20 0 KTT 0010264 15 od 12.07.2019. godine protiv Ibri Ćufurovića, zbog krivičnog djela *Organizirane terorističke grupe* iz člana 202d. stav 2. u vezi sa stavom 1., a sve u vezi sa članom 201. KZ BiH. Optužnica je od strane sudije za prethodno saslušanje potvrđena dana 17.07.2019. godine.

Na ročištu za izjašnjenje o krivnji održanom dana 26.07.2019. godine, optuženi Ibro Ćurović izjasnio se da nije kriv za krivično djelo za koje se tereti, te je predmet proslijeđen sudećem vijeću radi zakazivanja glavnog pretresa.

Čitanjem optužnice Tužilaštva BiH, glavni pretres u ovom predmetu započeo je dana 27.08.2019. godine.

Na glavnom pretresu održanom dana 27.11.2019. godine, vijeće je na prijedlog tužioca i uz saglasnost odbrane, u skladu sa odredbom člana 235. ZKP BiH, isključilo javnost za dio glavnog pretresa u kojem je tužilac obrazložio svoj prijedlog za određivanje mjera zaštite za svjedoka koji je u optužnici predložen pod brojem 2A4, te odbrana iznijela svoj odgovor, a sve u cilju zaštite interesa ovog svjedoka.

Nakon što je razmotrilo prijedlog tužioca i izjašnjenje odbrane, vijeće je na istom ročištu za nastavak glavnog pretresa donijelo odluku da se svjedoku predloženom u optužnici pod brojem 2A4, za kojeg su zatražene mjere zaštite, dodijeljuje status svjedoka pod prijetnjom, u skladu sa članom 3. stav 1. Zakona o zaštiti svjedoka pod prijetnjom i ugroženih svjedoka (ZoZSPUS). S obzirom da je vijeće utvrdilo postojanje bojazni da će se ozbiljno ugroziti lična sigurnost svjedoka ako se objelodane njegovi lični podaci, uključujući i lik svjedoka, te da ta opasnost postoji i nakon davanja iskaza na sudu, vijeće je u smislu člana 13. stav 1. ZoZSPUS, prema svjedoku odredilo dodatnu mjeru – neotkrivanje identiteta svjedoka, odnosno svih ličnih podataka svjedoka, te odredilo će se svjedok u daljem postupku oslovljavati sa pseudonimom „A“. Istovremeno je, uz saglasnost svjedoka, u smislu člana 13. stav 2. ZoZSPUS određeno da će se prema svjedoku primijeniti mjere zaštite i to: svjedočenje iz posebne prostorije ovog Suda putem tehničkih uređaja za prenos slike i zvuka, uz distorziju slike, kao i da će lični podaci svjedoka, odnosno njegov identitet ostati povjerljivi 10 godina nakon što odluka u ovom predmetu bude pravosnažna. Vijeće je upozorilo da povjerljivi podaci svjedoka za kojeg su zatražene mjere zaštite, za službene osobe čine službenu tajnu u skladu sa članom 24. ZoZSPUS, ali i da druge osobe, koje na bilo koji način saznaju ili dođu u posjed povjerljivih informacija o ovom svjedoku, dužne čuvati i smatrati te informacije povjerljivim, te da neovlašteno korištenje, otkrivanje ili drugo postupanje sa ciljem otkrivanja identiteta predstavlja krivično djelo u skladu sa članom 240. KZ BiH.

U toku glavnog pretresa, na ročištu održanom dana 27.11.2019. godine, branilac je izjavio da optuženi želi da prizna krivnju, što je potvrdio i optuženi, ali je Sud procjenio da je to priznanje uslijedilo iznenada, zbog čega se pojavila sumnja da optuženi nije dovoljno o tome rasmislio, i da je možda donio izhitrenu odluku, bez prethodnih saznanja o posljedicama tog priznanja. Iz tih razloga, a u interesu optuženog, Sud je ostavio dovoljno vremena optuženom da se, prije čvrste odluke o priznanju krivnje, posavjetuje sa svojim braniocem, a potom da odbrana obavjesti Sud o konačnoj odluci optuženog.

Dana 03.12.2019. godine branilac je pismenim putem obavjestio Sud da je optuženi, nakon što je dovoljno razmislio, odlučio da prizna krivnju. Istovremeno je u podnesku

navedeno da je odbrana više puta analizirala kompletan spis, kao i postupak pred Sudom, zbog čega su ranije postupajućem tužiocu predlagali zaključenje sporazuma o priznanju krivnje. Odbrana navodi da Tužilaštvom BiH, ne samo da je odbilo ponudu odbrane, nego nije htjelo ni da pregovara niti da dostavi svoju ponudu odnosno prijedlog sankcije koja bi po Tužilaštvo BiH bila zadovoljavajuća, pa kad je odbrana shvatila da neće biti pregovaranja, optuženi je odlučio da prizna krivnju.

2/ Procedura priznanje optuženog na glavnom pretresu u smislu člana 265 ZKP BiH

Nastavak glavnog pretresa održanog dana 18.12.2019. godine, Sud je prilagodio cilju odredbe člana 265. ZKP BiH, koja određuje vrstu procedure glavnog pretresa u slučaju priznanja krivnje na glavnom pretresu.

Da bi priznanje krivnje na glavnom pretresu proizvelo procesne posljedice koje se ogledaju u skraćivanju dokaznog postupka, preduslov je da su provedeni svi ili određeni dokazi optužbe. U konkretnom slučaju, optužba je do priznanja provela većinu svojih dokaza predloženih u optužnici, a ostavljena je mogućnost tužiocu da preostale dokaze, koji se neće detaljno izvoditi, uloži u sudski spis, a glavni pretres bi se nastavio izvođenjem dokaza koji se odnose na odluku o krivičnopravnoj sankciji.

Sud je bio u obavezi da provjeri da li je izjava o priznanju krivnje potpuna i u skladu sa članom 230. ZKP BiH, i da utvrdi da li je priznanje krivnje u skladu sa do tada izvedenim dokazima.

Prvenstveno, Sud je provjerio da li je optuženi izjavu o priznanju dao pri punoj svijesti, dobrovoljno i sa razumijevanjem. Upozoren je da se izjavom o priznanju krivnje odriče prava na dalje suđenje, što podrazumjeva da se u daljem postupku dokazi ni odbrane ni optužbe, koji se odnose na činjenični opis optužbe neće detaljno izvoditi, i da će se u nastavku pretresa izvoditi samo dokazi koji se odnose na odluku o krivičnopravnoj sankciji. Zatim je optuženi upozoren da nakon postupka ne može podnijeti žalbu protiv procesa, te da će Sud, osim odluke o sankciji, donijeti i druge sporedne odluke, kao što je odluka o troškovima, za koju odluku će biti značajno utvrđivanje imovnog stanja optuženog.

Nakon izjašnjenja optuženog, Sud je utvrdio da je izjava o priznanju krivnje data dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, da je optuženi razumio da se odriče prava na dalje suđenje, te da je svjestan i drugih posljedica o kojima je upozoren.

Budući da je do trenutka priznanja krivnje optuženog, Tužilaštvo BiH provelo većinu svojih dokaza, saslušalo svjedoke i vještake, te uložilo dio materijalnih dokaza¹, Sud je ocjenio

¹ **DT-1** Fotodokumnetacija Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, regionalna kancelarija Banja Luka broj:I-16-14/1-04-1-748/13 od 14.03.2019.godine; **DT-2** Nalaz i mišljenje neuropsihijatriskog vještačenja za Ibru Ćufurovića, prim.dr. Omera Ćemalovića stalnog sudskog vještaka iz neuropsihijatrije od

da je priznanje krivnje u skladu sa tim provedenim dokazima. Takvu procjenu Suda potvrdili su i ostali dokazi optužbe koje je Tužilaštvo u nastavku pretresa predalo Sudu, a u koje je vijeće izvršilo uvid, a kasnije koristilo prilikom donošenja odluke.

Radi se o dokazima materijalne prirode, i to: Informaciju Ministarstva sigurnosti BiH broj: 08-1-04-2-2201-1/15 od 08.04.2015. godine sa priložima; Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 08-04-2-2594-1/18 od 27.03.2018. godine u prilogu akt Ambasade BiH u Amanu broj: 139-03-14-4-206/18 od 19.03.2018. godine i aktom ICRC broj: 18/00760/BBM-LYS od 18.03.2018. godine; Akt Granične policije BiH broj: pov-17-10-3-38/15 od 30.01.2015. godine sa prilogom; Akt Granične policije BiH broj: P-17-05-2-218/15-288 od 30.03.2015. godine sa prilogom; Akt MUP-a Unsko-sanskog kantona, Četvrta PU, PS Velika Kladaša broj: 05-04/09-1-2409/15 od 30.11.2015. godine; Akt MUP-a Unsko-sanskog kantona, Četvrta PU, PS Velika Kladaša, Odsijek kriminalističke policije broj: 05-04/10-1-1-04-3-328/19 od 29.04.2019. godine; Akt Općine Velika Kladaša Matični ured broj: 07-13-1009/19 od 07.05.2019. godine; Izvod iz matične knjige rođenih za Ibru Ćufurovića, Općina Velika Kladaša, Matični ured broj: ... od 07.05.2019. godine; Uvjerenje o državljanstvu za Ibru Ćufurovića, Općina Velika Kladaša, Matični ured broj: ... od 07.05.2019. godine; *Zapisnik o uviđaju Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, Regionalna kancelarija Banja Luka broj: I-16-14/1-04-1-748/13 od 14.03.2019. godine sa optičkim medijem CD u prilogu*; Akt Ureda pravnog atašea Ambasade SAD broj: 186834129 od 03.05.2019. godine sa priložima – Rezime o pritvoreniku Ibrici Ćufuroviću i Aktom podaci o mudžahedinu Ibrici Ćufuroviću sačinjen od strane tkz. Islamske države sa prevodom sa arapskog jezika i ovjerama od strane sudskog tumača; Potvrda Ministarstva pravde BiH, Sudske policije broj: 15-15-7-602/2019 od 20.04.2019. godine; Zapisnik Granične policije JGP Aerodrom Sarajevo broj: 17-16-3-04-8-28/19 od 20.04.2019. godine; Izvod iz kaznene evidencije za Ibru Ćufurovića, MUP-a Unsko-sanskog kantona, Četvrta PU, PS Velika Kladaša, Odsijek kriminalističke policije broj: 05-04/10-1-1-2-81/19 od 25.02.2019. godine.

Odbrana nije imala primjedbi na dokaze optužbe, osim na video snimak sa optičkog medija CD, koji je u prilogu zapisnika o uviđaju Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, Regionalna kancelarija Banja Luka broj: I-16-14/1-04-1-748/13 od 14.03.2019. godine.

Za dio prezentiranih dokaza optužbe, odbrana je izjavila da će koristiti kao svoje dokaze², što je vijeće prihvatilo.

18.06.2019.godine; **DT-3** Nalaz i mišljenje daktiloskopskog vještačenja MUP-a Kantona Srajevo, Uprave policije sačinjen po vještacima Munibu Dedoviću i Emiri Plavčić, sa fotodokumentacijom vještačenja u prilogu; **DT-4** Zapisnik o saslušanju svjedoka „A“, Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, RK Banja Luka, broj: I-16-14/1-04-1-748-9/13 od 11.01.2017. godine.

² Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 08-04-2-2594-1/18 od 27.03.2018. godine u prilogu akt Ambasade BiH u Amanu broj: 139-03-14-4-206/18 od 19.03.2018. godine i aktom ICRC broj: 18/00760/BBM-LYS od 18.03.2018. godine; Izvod iz matične knjige rođenih za Ibru Ćufurovića, Općina Velika Kladaša, Matični ured

3/ Završne riječi stranaka i branioca

Prilikom iznošenja završnih riječi, postupajući tužilac Tužilaštva BiH predložio je da se optuženi oglasi krivim, te u ime svih žrtava djelovanja ISIL-a kao terorističke organizacije, adekvatno sankcioniše. Činjenica da je optuženi kao mlad otišao u Siriju i priključio se ISIL-u, prema stavu tužioca, ne može se cijeliti kao olakšavajuća okolnost, jer je upravo ideja nasilja koju propagiraju terorističke grupe, a čije se posljedice djelovanja osjećaju diljem svijeta, opredijelila optuženog da ode u Siriju. Tužilac je u završnom izlaganju posebno ukazao na snimak – video zapis na kojem se, kako Tužilaštvo tvrdi, iznad dva mrtva vojnika nalazi upravo optuženi Ibro Ćufurović sa automatskom puškom. Dalje navodi da se na snimku čuje i komentar kako *"bosanske gazije uništavaju kjadfire"*, te poziva Sud da iz navedenog video zapisa vidi djelatnost optuženog Ćufurovića. Takođe je istaknuo da se analizom iskaza svjedoka "A" kojem su određene mjere zaštite, neće uočiti samo činjenica da je optuženi tražio dokumente da napusti teritorij Sirije, već da je isti za vrijeme boravka u Siriji imao oružje, da je išao na stražu, odnosno da je bio pripadnik jedinice Bejt Komandos, kojom je komandovao Bajro Ikanović, a koja je kasnije nazvana El Aksa i koja je djelovala na području pod kontrolom ISIL-a. Navodi svjedoka "A" da ga je optuženi napao što želi da napusti Siriju, smatrajući ga izdajnikom, prema Tužilaštva u dovoljnoj mjeri pokazuju namjeru i htjenje optuženog ne samo on da se bori, nego da prisili i druge da se po svaku cijenu priključe i djeluju u sastavu te jedinice. Tužilac je u nastavku izlaganja ukazao i na karton ISIL-a, materijalni dokaz koji je u originalu na arapskom jeziku, a u kojem se doslovno govori ime, nadimak i garancija koju je neko dao da optuženi postane pripadnikom ISIL-a, što sve jasno pokazuje da optuženi nije lakomisleno, nego svjesno i sa namjerom postupao u izvršenju ovog krivičnog djela. Dalje je naveo da je optuženi osoba koja je zajedno sa ostalim državljanima BiH djelovala do kraja, pokazala namjeru da do samog raspada ostane na teritoriji Sirije i istraje u svojim idejama, što takođe treba cijeliti kao otežavajuću okolnost. Iz svih navedenih razloga, Tužilaštvo smatra da bez obzira na priznanje optuženog, istom treba izreći kaznu zatvoru koja je bliža maksimumu propisanom zakonom, cijeneći da je njegovo priznanje plod njegove odluke da se ne sretne sa nekim od članova porodice u sudnici, a ne iskrenog kajanja za počinjene radnje.

Branilac optuženog u završnom izlaganju naprije je istakao da je njegov branjenik odmah nakon potvrđivanja optužnice dostavio Tužilaštvu pisani prijedlog za zaključenje sporazuma, sa predloženom kaznom zatvora od 1 godine i 6 mjeseci do 3 godine. U obrazloženju prijedloga navedeni su razlozi koji opravdavaju predloženu kaznu, pa je između ostalog navedeno da je Ibro otišao kao devetanestogodišnjak, mlađi punoljetnik,

broj: 07/2-13-1-9045/2019 od 07.05.2019. godine; Izvod iz kaznene evidencije za Ibru Ćufuroviću, MUP-a Unsko-sanskog kantona, Četvrta PU, PS Velika Kladuša, Odsijek kriminalističke policije broj: 05-04/10-1-1-2-81/19 od 25.02.2019. godine.

da ranije nije osuđivan, da je otac jednog malodobnog djeteta i drugog prihvaćenog, tzv. posinka, da je više puta pokušavao da pobjegne iz Sirije i da se vrati u BiH, ali bezuspješno, da je 19 mjeseci proveo u logoru, odnosno zatvoru pod kontrolom Kurda u Siriji, te da se korektno držao pred Sudom, uz izraženo kajanje koje će optuženi sam demonstrirati u završnoj riječi. Međutim, na zaprimljeni prijedlog odbrane Tužilaštvo nije odgovorilo više od pola godine, da bi tužilac usmeno rekao da ne prihvata prijedlog zbog visine predložene sankcije, iako je ona, kako navodi branilac, bila u granicama do tada izrečenih kazni svih povratnika iz Sirije. Na taj način je, smatra branilac, Tužilaštvo onemogućilo optuženog da koristi zakonom propisanu procesnu radnju sklapanje sporazuma o priznaju krivnje, zbog čega je isti odlučio da promjeni dato izjašnjenje i da se izjasni da je kriv, a što je dokaz njegovog savjesnog postupanja u postupku. Osvrćući se na dokaze koje je optužba izvela na glavnom pretresu, branilac je najprije istakao da je sporni video zapis o kojem je govorio tužilac, montiran snimak koji je obavljen na lažnom profilu u vrijeme dok je optuženi bio u zatvoru u mjestu El Malikie koji je pod nadležnošću lokalnih Kurda, a iz kojeg je u aprilu 2019. godine deportovan u BiH. Na istom lažnom profilu izmišljene osobe Bruno Krmpotic, navedeno je i da je optuženi navodno živio sa robinjom iz naroda Jezidi, iako je poznato da je optuženi šerijatski vjenčan u Siriji, sa gospođom Aminom Kečo, bosankom iz Hadžića, i da su u zajedničkom braku stekli jedno malodobno dijete. Ta činjenica, smatra branilac, dodatno ukazuje da je nalog lažan i da su sve vijesti obavljene na tom profilu lažne, uključuju foto-montiranu, odnosno friziranu fotografiju kako tobože optuženi stoji sa nepoznatim vojnikom iznad dvojice navodno poginulih vojnika i uzvikuju *Tekbir*. Dalje navodi da je važno napomenuti da navedeni snimak nije datiran, pa se ne zna kojeg se datuma desio sporni događaj, na kojem mjestu, niti je jasno kojoj vojnoj ili paravojnoj formaciji pripadaju navodno ubijeni vojnici, niti da li isti uopšte ubijeni, kada i ko je to učinio. Uzgred je spomenuo i da su saslušani svjedoci koji su vršili uviđaj, potvrdili da nikada prije nisu vidjeli optuženog, osim u sudnici, ali su i pored toga potvrdili da ih ta osoba podsjeća na Ibru. Na kraju je, smatra branilac, svima jasno da je ovaj fotomontirani snimak, koji je obavljen na profilu osobe koja ne postoji i u vrijeme dok je optuženi bio u zatvoru, više nego nepodoban da bi se na njemu zasnivala sudska odluka. Stoga jedini donekle relevantan svjedok za Sud je, po ocjeni odbrane, svjedok "A" koji je u svom iskazu rekao da je optuženi bio pripadnik vojne jedinice kojom je komandovao Bajro Ikanović, ali je isto tako rekao i da je optuženi cijelo vrijeme pokušavao da se vrati u BiH, te da je u tom cilju namjeravao kupiti i sirijske lične dokumente, a što su potvrdili i pripadnici SIPA-e koji su na glavnom pretresu kazali da su optuženi i njegova supruga od svoje familije tražili da im pošalju novac kako bi se uz pomoć istog vratili u BiH. Branilac je zamolio Sud da prilikom odmjeravanja kazne uzme u obzir da je u trenutku izvršenja djela optuženi imao 19 godina, dakle bio u statusu mlađeg punoljetnog lica i u periodu adolestencije u kojem se vrlo često donose nepromišljene odluke. Takođe, Sud bi trebao da uzme u obzir i da je optuženi bezuspješno pokušavao da se vrati u BiH, da je isti porodičan čovjek, otac jednog malodobnog djeteta, da je drugo prihvatio da se brine o njemu, kao i da ranije nije krivično gonjen, te da je 19 mjeseci proveo u zatvoru u Siriji i nepunih 9 mjeseci ovdje u pritvoru. Branilac je posebno istaknuo da je optuženi izrazio kajanje što je nepromišljeno otišao u Siriju i lakomislno se upustio u izvršenje krivičnog djela, ali je brzo shvatio da je pogrešio i zato se odmah želio vratiti. Kako sve

navedene okolnosti, prema stavu odbrane, ukazuju da na strani optuženog postoje osobito olakšavajuće okolnosti, predloženo je da se primjeni institut ublažavanja kazne i optuženom izrekne kazna zatvora u trajanju od 1,5 do 2 godine, te da se isti oslobodi plaćanja troškova krivičnog postupka, jer nema imovine.

Optuženi Ibro Ćufurović je u završnim riječima istaknuo da se svjedok "A" već sredinom 2016. godine vratio u BiH, te da je on već tada imao informacije o njegovoj namjeri da napusti Siriju, i to od svog brata koji je bio u vojnoj policiji. Optuženi je priznao da je ratovao u Siriji 2014. i 2015. godine, da je bio na stražama i u nekim vojnim jedinicama, te da se njegov povratak u BiH vezuje već za početak 2016. godine, od kada je, kako tvrdi, civil i nema nikakve veze sa vojnim jedinicama. Nakon što je uhvaćen na granici sa Turskom 2017. godine kada je sa porodicom pokušavao da se vrati u BiH, cijelo vrijeme je boravio u zatvoru bez ikakvog kontakta sa vanjskim svijetom³, osim što su mu dva puta došli iz delegacije Crvenog križa, kada je napisao 2 pisma svojoj supruzi i druga komunikacija je bila 2018., 5 ili 6 mjesec kada je dobio priliku da 2-3 minute komunicira sa suprugom putem aplikacije WhatsApp. U toku završnog izlaganja optuženi je više puta ponovio da se kaje zbog ratovanja u Siriji, jer da se ne kaje ne bi ni pokušavao da je napusti, posebno ističući da izlazak iz Sirije nije jednostavan i da je granicu, koja je pod kontrolom Kurda, izuzetno teško prijeći, jer su na istoj postavljeni visoki zidovi.

4/ Odluka Suda

U postupku provjere da li su provedeni dokazi u skladu sa priznanjem krivnje i činjeničnim navodima optužbe, vijeće je uzelo u razmatranje sve dokaze koji su bili nesporni među strankama, odnosno dokaze optužbe na koje odbrana nije imala primjedbi, osim video snimka na koji je odbrana prigovarala, a o čemu će više riječi biti u nastavku.

Ocjenom navedenih dokaza pojedinačno i dovodeći ih u međusobnu vezi, vijeće je zaključilo da i bez navedenog spornog video snimka, postoji dovoljno dokaza koji potkrepljuju navode optužbe i priznanje krivnje optuženog, zbog čega je, između ostalog, priznanje prihvaćeno kao potpuno.

Obzirom da se radi o presudi nakon priznanja krivnje, nepotrebno je detaljno analizirati dokaze, ali će Sud dati pravnu ocjenu i ukratko iznijeti zaključke do kojih je došao prilikom odlučivanja.

Optuženi je, na način kako je to precizno navedeno u izreci ove presude, svojim radnjama ostvario sva bitna obilježja krivičnog djela koje mu je stavljeno na teret.

³ Tvrdi da se radilo o periodu od septembra mjeseca 2017. godine, cijela 2018. i dio 2019. godine do dolaska u BiH.

Relevantne činjenice potvrđuje svjedoka koji je dobio mjere zaštite i na glavnom pretresu svjedočio pod pseudonimom "A". Svjedok je, između ostalog, govorio o tome da su mu odlasci na strana ratišta poznati, jer je i sam bio u Siriji gdje je otišao sa porodicom krajem 2013. godine, zbog čega je i procesuiran pred Sudom BiH i osuđen na zatvorsku kaznu u trajanju od godinu dana. Najprije je boravio gradu Haritan, gdje ostaje nepuna tri mjeseca, odakle odlazi u grad Raku u kojem boravi do početka 2015. godine, a potom u grad Mimbidž. U Mimbidžu sreće ..., među kojima je bio i optuženi Ibro Ćufurović. Naveo je da je grad Mimbidž tada kontrolisao ISIL, a da je Ibro bio pripadnik jedinice Bejt komandos, koja je kasnije promjenila ime u El Aksa, te potvrdio da su Bejt Komandos odnosno El Aksa tada bili pod okvirom ISIL-a. Optuženog Ibru Ćufurovića sreo je u kući gdje je bilo sjedište te jedinice, tada su se prvi put upoznali. Sva lica koja su boravila u toj kući, bila su naoružana, pa i optuženi Ćufurović, koji je prema izjavi svjedoka, imao automatsku pušku. Na pitanje za šta su koristili to oružje, svjedok je izjavio *"isto kao i svi ostali, idu na stražu"*. Dalje je naveo da se na straže, na kojima je bio i optuženi Ibro Ćufurović, išlo u razmaku od 7-10 dana i boravilo 15-ak dana. Nije mu lično poznato jer nije išao na takve straže, ali je čuo od optuženog i drugih lica koja su išla na te straže, da se radilo o stražama u kojima je bilo i borbi. U gradu Mimbidžu svjedok ostaje do 4,5 mjeseca 2016. godine, kada je posljednji put vidio optuženog Ibru Ćufurovića, nakon čega odlazi u grad El Bab, gdje boravi mjesec dana i odlazi dalje u Tursku. U El Babu od brata saznaje da je optuženi Ćufurović ranjen ..., a koliko mu je poznato i što je čuo, do ranjavanja je došlo za vrijeme borbe. Svjedok je prilikom saslušanja takođe izjavio da je na mjesec dana prije odlaska iz Mimbidža imao nesuglasice sa optuženim i licem Senad Kasupović, jer su isti, nakon što su saznali da svjedok želi da napusti Siriju, tvrdili da je "murted" i da hoće da ide iz islamske u "kjadfirsku" državu, nakon čega više nisu komunicirali.

Prilikom unakrsnog ispitivanja svjedok je potvrdio da je onaj ko je odlazio u Siriju morao biti mobilisan, kao i da je lice po imenu Bajro Ikanović bio komandant jedinice kojoj je pripadao optuženi u Mimbidžu, ali i da optuženog i Bajru Ikanovića nikada nije vidio zajedno. Takođe je izjavio da je optuženog viđao u vojnoj uniformi, ali da se ne sjeća kako je uniforma izgledala. Na poseban upit optuženog, svjedok je dodatno pojasnio da je jedinica Bejt Komandos u gradu Haritanu bila pod vodstvom Bajre Ikanovića, koji nije bio vođa te jedinice u gradu Mimbidžu u kojem je ista djelovala pod nazivom El Aksa, te ponovio da je optuženog posljednji put vidio u gradu Mimbidžu oko aprila mjeseca 2016. godine. Na pitanje optužbe da opiše lice za koje tvrdi da je Ibro kojeg je vidio u gradu Mimbidžu, izjavio je da je to lice bilo obučeno u jedno od vojnih uniformi, da je imao automatsku pušku, da je bio plav momak, nižeg rasta, visine oko 170 cm, težine oko 70 kg i da je bio kraće ošišan, te da je to lice vidio u sudnici i da ga je isto ispitivalo.

Navedeni iskaz, doveden u vezu sa izjavom osumnjičenog koji je prilikom iznošenja završnih riječi priznao da je ratovao u Siriji, da je bio na stražama i u vojnim jedinicama, te sa ostalim materijalnim dokazima optužbe, a posebno Aktom Ureda pravnog atašea Ambasade SAD broj: 186834129 od 03.05.2019. godine, u okviru kojeg se nalazi dokument - podaci o mudžahedinu Ibri Ćufuroviću sačinjenom od strane tkz. Islamske države, po ocjeni vijeća u potpunosti dokazuje da je optuženi svojim radnjama ostvario

sva bitna obilježja krivičnog djela *Organiziranje terorističke grupe* iz člana 202d. stav 2. u vezi sa stavom 1., a sve u vezi sa članom 201. KZ BiH, na način kako je to opisano u predmetnoj optužnici, koji činjenični opis je optuženi i priznao u cjelosti.

Iz navedenih, kao i ostalih dokaza koje je Tužilaštvo prezentiralo tokom glavnog pretresa, vijeće je zaključilo, a što je uostalom optuženi i priznao, da je optuženi Ibro Ćufurović, nakon što je 21.04.2014. godine napustio BiH⁴, otišao na teritorij Sirije u namjeri da bori na strani tzv. Islamske države organizovane na teritoriju Sirije i Iraka i terorističkim grupama Islamska država Iraka i Levanta (ISIL) koje su djelovale na području Sirije i Iraka.

Nesporno je da su navedene grupe, na osnovu rezolucije R-1267 iz 1999. godine, te drugih vezanih rezolucija uključujući i Rezoluciju 2083 iz 2012. godine i Rezoluciju 1526 iz 2004. godine, dana 30.05.2013. godine listirane kao terorističke grupe i organizacije od strane Vijeća sigurnosti Ujedinjenih nacija i da su imale za cilj destabilizaciju i nasilnu izmjenu političkog i ustavnog poretka u Siriji. Svjedok *M. J.* prilikom saslušanja na glavnom pretresu potvrdio je da se ISIL, kao samostalan subjekt, na spisku terorističkih organizacija nalazi od 30.05.2013. godine, a ova činjenica nesumnjivo proizilazi i iz akta - Informacija Ministarstva sigurnosti BiH broj: 08-1-04-2-2201-1/15 od 08.04.2015. godine, koji je optužba takođe uložila u okviru dokaza objektivne prirode.

5/ Ocjena spornog dokaza optužbe;

/video snimak sa optičkog medija CD, koji je u prilogu zapisnika o uviđaju Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, Regionalna kancelarija Barja Luka broj: I-16-14/1-04-1-748/13 od 14.03.2019. godine/.

Imajući u vidu da je odbrana negirala navode Tužilaštva u vezi sa navedenim video snimkom, vijeće se našlo u situaciji da ovaj dokaz posebno detaljno ocjeni i analizira, te opredijeli se u vezi tim dokazom i da o njemu donese konačnu odluku.

Vijeće je sa pažnjom i nekoliko puta pregledalo sadržaj video snimka, kao i fotografije načinjene zaustavljanjem snimka. Radi se o snimku koji je pronađen na društvenoj mreži Twitter, na javnom profilu korisničkog naloga registrovanog na ime Bruno Krmpotić. Snimak je, od strane službenih lica Državne agencije za istrage i zaštitu, pohranjen na optički medij.

Tužilaštvo tvrdi da je na video snimku jedan od dvojice muških osoba koji sa puškom u ruci stoje iznad ubijenih vojnika, upravo optuženi Ibro Ćufurović, dok odbrana negira ovakvu tvrdnju optužbe, navodeći da postoji mogućnost fotomontaže, kao i da se optuženi

⁴ Akt Granične policije BiH broj: P-17-05-2-218/15-288 od 30.03.2015. godine sa prilogom.

već od 2018. godine nalazio u zatvoru gdje bio i u vrijeme objave snimka, te da on nije snimak nije ni mogao objaviti.

Ovakva tvrdnja odbrane nije od značaja za razjašnjenje ove činjenice, jer je profil mogao objaviti bilo ko i u bilo koje vrijeme, o čemu su govorili i službenici policije.

Kao što je naprijed navedeno, sudsko vijeće je detaljno pregledalo sporni video snimak koji traje 19 sekundi, kao i sačinjene fotografije⁵, te razmotrilo izjave i materijalnu dokumentaciju koju su sačinili policijski službenici⁶. Upoređujući lik optuženog iz sudnice, sa likom sa snimka, vijeće je uočilo da jedna od dvije muške osobe ima sličnosti sa optuženim, ali to nije dovoljno za tvrdnju da se radi o optuženom Ibri Ćufuroviću. Za takav zaključak vijeće nije imalo dovoljno argumenta, posebno kada se ima u vidu da snimak nije dovoljno jasan, jednako kao ni lik sporne osobe, a mogućnost montaže snimka o kojoj su govorili saslušani policijski službenici, stavlja ovaj dokaz u dodatnu sumnju.

Naime, svjedoci optužbe V. D. i I. K. koji su obavili uviđaj na otvorenom twitter profilu Bruno Krmpotić, izjavili su da je uviđaj vršen na službenom računaru u službenim prostorijama Državne agencije za istrage i zaštitu, da je kriminalistički tehničar, V. V., izvršio fotografisanje dijela snimka koji je bio interesantan, i tako načinio fotografije, te da je cijelokupni video zapis koji su pregledali pohranjen na DVD-u koji čini sastavni dio sačinjenog Zapisnika o uviđaju. Prilikom saslušanja na glavnom pretresu, svjedoci su najprije objasnili da otvoreni twitter nalog znači da je nalog javan, dostupan svima i da mu može prisupiti svako ko koristi društvene mreže. Takođe su naveli da je nalog registrovan na ime Bruno Krmpotić, ali da to može biti pseudonim ili pravno ime i da ne znaju ko iza tog naloga tačno stoji.

Opisujući šta se nalazilo na video zapisu, svjedok V. D. je izjavio da su se vidjela dva leša, dva tijela ubijenih vojnika, a na pitanje tužioca kako su zaključili da se radi o vojnicima, svjedok je izjavio da su se lica nalazila u maskirnim uniformama i pored njih se nalazilo oružje. Pored navedena dva tijela nalazila su se dva lica od kojih su jednog prepoznali kao Ibro Ćufurović, i to na osnovu usporedbe video snimka sa fotografijom optuženog iz CIPS-a. Svjedok je dalje naveo da misli da je Ibro stajao pored navedenih vojnika, držao je pušku, u vertikalom položaju, naslonjenu na glavu jednog od tih vojnika, dok je ovo drugo lice stajalo pored njega, lijevom rukom je držao njegovo desno rame. Bio je obučen u kraće hlače, imao kraću bradu i kosu. Opisujući lice za koje misli da je Ibro Ćufurović, svjedok je izjavio da je licem odgovarao fotografiji koju su imali. Tjelesno je bio sitnije građe, mršaviji i držao je automatsku pušku sa drvenim kundakom. Imao je svjetliju bradu i kosu, boja očiju se nije mogla razaznati. Na video klipu je zabilježen i razgovor. Naime, u

⁵ Fotodokumentacija Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, Regionalna kancelarija Banja Luka broj: I-16-14/1-04-1-748/13 od 14.03.2019. godine

⁶ Zapisnik o uviđaju Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, Regionalna kancelarija Banja Luka broj: I-16-14/1-04-1-748/13 od 14.03.2019. godine sa optičkim medijem CD u prilogu

određenom trenutku video zapisa, kako je kazao svjedok, čula se riječ "*Tekbir*", a što je prilikom saslušanja naveo i svjedok K. Prilikom unakrsnog ispitivanja, na pitanje odbrane da li je vršena istraga ko je Bruno Krmpotić, svjedok V. D. je izjavio da osim toga, postoji i niz drugih korisničkih naloga iza kojih se ne zna ko stoji. Nisu vršili istragu, jer to nije ni moguće utvrditi.

Odbrana je ukazala na različitosti u kazivanju svjedoka, obzirom da je svjedok u zapisniku o uviđaju naveo da se na snimku "*najvjerovatnije nalazi Ibro Ćufurović*", dok je u svojoj ranijoj izjavi⁷ naveo da jedno od lica sa snimka "*po svjcjim karakteristika podsjećalo na Ibru Ćufurovića*". U cilju razjašnjenja i pravilnog shvatanja iskaza svjedoka, Sud je na ovu okolnost ispitao svjedoka, i na poseban upit predsjednika vijeća za što bi se svjedok sada opredijelio, „da je zaključio; shvatio; da ga podsjeća ili da je najvjerovatnije to bio Ibro Ćufurović“, svjedok je odgovorio da bi se držao terminologije; - da je to *najvjerovatnije* optuženi Ibro Ćufurović.

Svjedok I. K. je prvobitno izjavio da je sve upućivalo da se radi o optuženom Ibru Ćufuroviću, da bi na pitanje tužioca kako zaključuje da se radilo o optuženom, svjedok izjavio da kroz fotografije koje su bile dostupne kroz medije i kroz rad na predmetimu, sa velikom vjerovatnoćom se može reći da je to bio optuženi. Na snimku je, kako kaže, bilo objavljeno još jedno lice, vidjeli su se ubijeni vojnici ispred njihovih nogu, a opisujući kako su izgledala ubijena lica, svjedok je izjavio da su bili u maskirnim uniformama, oružje je bilo pored njih, a optuženi i lice pored njega su, kako je izjavio, stajali su iznad njih "*u nekom pobjedničkom zanosu, veseļu, radosti*". Na poseban upit tužioca koliko je puta vidio fotografiju optuženog prije spomenutog snimka, svjedok je izjavio kako misli da je to bilo jednom ili dva puta najviše, dok je prilikom unakrsnog ispitivanja naveo da prije prepoznavanja koje je vršeno prilikom pregleda video snimka, optuženog nikada ranije nije vidio uživo. Istom prilikom, svjedok je na upit branioca da li je moguće da neko stavi i lice advokata na taj snimak, izjavio; "*da, tehnički je moguće*", te dodao "*Video snimak može svako objaviti, montirati, fotošopirati, međutim u da jīm našim aktivnostima mi smo obavili razgovore...*"

Opisujući sadržaj video snimka, svjedok V. V. koji je kao kriminalistički tehničar vršio fotografisanje dijela snimka koji je za njih bio interesantan, izjavio je da su se na snimku "*nalazila dva mrtva vojnika u maskirnim uniformama uz neki zid i dva vojnika, živa vojnika, kcji likuju⁸ nad ta dva ubijena kcji su ležali na zemlji*", te dodao da se oružje nalazilo pored tih mrtvih vojnika, a vidjelo se i u rukama ove dvojice koji stoje pored. Takođe je izjavio da je u toku reprodukcije video-zapisa čuo jednu osobu koja je govorila „Tekbir“, a druga „Allahu ekber“. U nastavku saslušanja, svjedok nije mogao potvrditi da su vojnici bili mrtvi, te je izjavio da je po iskustvu koje ima, asocijalo da su mrtvi, odnosno da su skoro ubijeni.

⁷ Zapisnik Tužilaštva BiH o saslušanju svjedoka V. D., broj: T20 0 KTT 0010264 15 od 15.05.2019. godine

Na poseban upit Suda; "Da li se lice koje vidio na snimku može dovesti u bilo kakvu vezu sa optuženim?", svjedok je izjavio: "Samo liči."

...

Dakle, iz svih navedenih razloga, ovaj dokaz je ostao nerazjašnjen. Sudu optužba nije prezentirala druge dokaze na osnovu kojih bi sudsko vijeće nesporno moglo odlučiti o ovoj činjenici. Vijeće ne može prihvatiti tvrdnju optužbe da se na snimku nalazi optuženi. Ne može tvrditi niti da nije. Nema dovoljno dokaza ni za jedno ni za drugo. Kao što je navedeno, vijeće je uočilo sličnost, kao i službena lica, navodeći da primjećuju samo sličnost između lika sa fotografije optuženog i jednog od dvojice osoba sa snimka, i njihova percepcija je ostala u domenu vjerovatnoće.

Dakle, osim saslušanih svjedoka, prethodno spomenutih službenih osoba koji su pronašli profil, vršili uviđaj i prikupljali druga saznanja o ovoj činjenici, a koji su se u svojim izjavama izjasnili da se radi o vjerovatnoći i da ne mogu sa sigurnošću potvrditi da je na snimku upravo optuženi Ibro Ćufurović, vijeću nisu prezentirani dokazi na osnovu kojih bi moglo nesporno odlučiti o ovoj činjenici, zbog čega tvrdnja optužbe da se na snimku nalazi optuženi, nije mogla biti prihvaćena. Pri tome vijeće ovakvom odlukom ne izražava tvrdnju da jedno od dva lica koja se vide na snimku nije optuženi Ćufurović, ali cijeni da nema dovoljno dokaza niti za jedan niti za drugi zaključak. Vijeće podsjeća da bi se jedna činjenica smatrala utvrđenom, ona mora biti zasnovana na čvrstim i pouzdanim dokazima. U konkretnom slučaju, tvrdnja da se na snimku nalazi optuženi Ćufurović, ostala je u sumnji, bez da je prešla prag vjerovatnoće i našla utemeljenje u čvrstim i nespornim dokazima.

Osim činjenice da optužba nije dokazala da se na snimku nalazi optuženi, (što bi u suprotnom samo povećalo obim dokaza koji potkrepljuju navode optužbe); - ne postoje dokazi niti se iz video snimka može utvrditi; - pod kojim okolnostima je snimak sačinjen, gdje je sačinjen, da li su osobe u uniformama zaista ubijene, ako jesu, gdje su ubijene i pod kojim okolnostima, ko ih je ubio, kakva je uloga optuženog u odnosu na tu situaciju i dr., zbog čega je neutemeljen prijedlog optužbe da se navedene okolnosti cijene, između ostalog, i kao otežavajuća okolnost na strani optuženog.

U svakom slučaju, vijeće ne nalazi potrebnim detaljnije se baviti ovim pitanjima, obzirom da je dokaz ocjenjen kao nerazjašnjen.

6/ Krivična sankcija

Primjenom odredbi člana 39., 42. i 48. Krivičnog zakona BiH, vijeće je optuženom Ibri Ćufuroviću za počinjeno krivično djelo *Organiziranje terorističke grupe* iz člana 202d. stav

⁸ Svjedok je prilikom saslušanja izjavio da formulacija "likovanje", znači da su vojnici bili dobro raspoloženi.

2. u vezi sa stavom 1., a sve u vezi sa članom 201. KZ BiH, izreklo kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine.

Prilikom odmjeravanja kazne, vijeće je prvenstveno vodilo računa da kazna bude pravedna, a ona je pravedna samo ako je proporcionalna težini izvršenog krivičnog djela i ako je srazmjerna stepenu krivice učinioca. Osim toga, vijeće je imalo u vidu i svrhu kažnjavanja, u smislu da odluka o kazni mora izražavati individualiziranu, zakonom predviđenu društvenu osudu zbog učinjenog krivičnog djela, ali i da ista mora imati uticaj i na svijest građana o opasnosti i štetnosti krivičnih djela, kao i opravdanosti kažnjavanja. Adekvatnom kaznom se trebaju ostvariti ciljevi specijalne i generalne prevencije.

Osim ovih opštih principa, pri odmjeravanju kazne vijeće se rukovodio i dosadašnjom sudskom praksom, koja se odnosi na izrečene kazne za isto krivično djelo, pa je našlo da je do sada izrečena samo jedna kazna u istom trajanju⁹, ali su u tom slučaju otežavajuće okolnosti imale prevagu nad olakšavajućim (osuđeni se krio, nije priznao krivnju, nije se pokajao, pokušavao je da ponovo ode u Siriju, nije bio mlađa osoba i dr.).

Na strani optuženog Ibre Ćufurovića, s druge strane, vijeće je našlo niz olakšavajućih okolnosti.

Tako je od olakšavajući okolnosti vijeće najprije cijeniło da je optuženi priznao krivnju, čime je i u ovoj fazi postupak, iako je glavni pretres bio u toku, optuženi doprinjeo ekonomičnosti i svrsishodnosti postupka. Osim toga, vijeće je imalo u vidu navode odbrane da je optuženi već od početka postupka iskazao namjeru da prizna krivnju i da su pokušavali sa Tužilaštvom zaključiti sporazum, a koju činjenicu tužilac nije sporio. Priznanje krivnje, po ocjeni vijeća, dovodi do iskrenog kajanja, a što sve zajedno upućuje na ozdravljenje svijesti optuženog u smislu shvatanja neispravnosti svojih postupaka, kao i obaveze poštivanja normi ponašanja u društvenoj zajednici.

Nesporno je da je optuženi u vrijeme odluke da ode u Siriju iz opisanih namjera, bio mlađe punoljetno lice (imao 19 godina), koja starosna dob se uzima kao nedovršena zrelost za kategoriju punoljetnih osoba, vijeće je takođe cijelo kao olakšavajuću okolnost na strani optuženog. Naime, pravno zakonodavstvo Bosne i Hercegovine "mlađe punoljetno lice" definiše kao osobu koja je navršila 18, a nije navršila 21. godinu života i čiji razvoj nije na tom nivou da bi se takva osoba mogla smatrati punoljetnim licem. Kada je ovo lice izvršilac krivičnog djela, zakonodavac kroz određene zakonske odredbe, predviđa mogućnost blažeg kažnjavanja.

Kao olakšavajuću okolnost vijeće je dalje cijeniło izraženo kajanje optuženog zbog počinjenog krivičnog djela, koji je pred Sudom, prilikom iznošenja završnih riječi, iskazao

⁹ Presuda Suda BiH broj: S1 2 K 019881 16 K od 06.02.2017. godine

iskreno pokajanje zbog, kako je kazao, ratovanja u Siriji, ističući da je shvatio da to nije njegov cilj ni ono što želi u životu, te dodajući da je u nekoliko navrata pokušavao da se vrati, ali da nije uspio.

Upravo namjera optuženog da se ranije vrati iz Sirije, po nalaženju vijeća, još je jedna od olakšavajući okolnosti koju je bilo nužno posmatrati u korist optuženog. O tome, osim tvrdnji odbrane, nesumnjivo svjedoče i iskazi svjedoka optužbe, I. K. i svjedoka "A". Tako je svjedok "A" u svom iskazu na glavnom pretresu potvrdio da je optuženi pokušao da kupi lažnu ličnu kartu da bi pobjegao, ali da nije uspio, navodeći da je takvu informaciju dobio iz vojne policije (*to mu je poznato iz vremena kada je boravio istovremeno sa optuženim u Siriji, Mimbidžu, a iz dokaza proizilazi da je to sredina 2016. godine, prije nego je se svjedok "A" napustio Mimbidž*), dok je svjedok K. potvrdio da su operativna saznanja sa terena ukazivala da je optuženi imao namjeru da se vrati, te da u tom cilju tražio i novčanu pomoć od punca.

Osim navedenih, vijeće je kao olakšavajuće okolnosti cijnilo i činjenice da je prema nespornom izvodu iz kaznene evidencije¹⁰, optuženi Ibro Ćufurović lice koje ranije nije osuđivano, zatim da se korektno držao pred Sudom, odnosno da je u toku postupka poštivao upute Suda i pristojno se ponašao, kao i da je isti porodičan čovjek, otac dvoje malodobne djece.

S druge strane, od otežavajućih okolnosti na strani optuženog, vijeće je cijnilo da je isti u Siriji boravio duži vremenski period. Međutim, utvrđujući količinu protivpravne djelatnosti u okviru tog perioda, odnosno koliko je vremena optuženi bio aktivan, vijeće nije moglo zanemariti činjenicu da se optuženi pokušavao vratiti u BiH, kao i da je prema izvedenim dokazima evidentno da je optuženi za vrijeme boravka u Siriji, jedno vrijeme boravio i logoru, iz čega se izvodi zaključak da u tom periodu optuženi nije mogao učestvovati u terorističkim aktivnostima.

Odbrana priznaje da je optuženi bio u borbama oko 2 godine, a da je 2016. godine kao civil pokušavao da se vrati, i to u više navrata, ali da nije uspio. Iako odbrana u tom pravcu nije ponudila konkretan dokaz, vijeće je imalo u vidu da su svjedoci "A" i I. K. potvrdili da je optuženi pokušavao da se vrati u BiH, a o čemu je bilo riječi kada je vijeće obrazlagalo olakšavajuće okolnosti.

Optuženi, je kako odbrana tvrdi, proveo 19 mjeseci u logoru, odnosno u zatvoru pod kontrolom Kurda iz kojeg je, kako navode, u aprilu mjesecu 2019. godine deportovan u BiH. O tome odbrana nije ponudila konkretan dokaz, ali se iz dokumenta Međunarodnog

¹⁰ Izvod iz kaznene evidencije za Ibru Ćufurovića, MUP Unsko-sanskog kantona, Četvrta PU, PS Velika Kladaša, Odsjek kriminalističke policije broj: 05-04/10-1-1-2-81/19 od 25.02.2019. godine.

komiteta Crvenog krsta u Amanu¹¹ vidi da su optuženog posjetili u logoru u dva navrata i to 10.01. i 25.02.2018. godine. Odbrana tvrdi da je u logoru bio i 11.03.2019. godine u vrijeme objavljivanja profila sa video snimkom, koju tvrdnju optužba nije pobijala.

Dakle, vremenski period u kojem je optuženi boravio u Siriji, vijeće je cjenilo kao otežavajuću okolnost kod odmjeravanja visine kazne, ali je imalo u vidu da nema kontinuiteta u vremenskom trajanju kriminalne aktivnosti optuženog zbog naprijed navedenih činjenica (pokušaja da se vrati u BiH i boravka u logoru), pa u nedostatku dokaza u tom pravcu nije moglo utvrditi tačan period te aktivnosti.

Vijeće je ocjenilo sve navedene olakšavajuće okolnosti i dovelo ih u vezu sa jedinom otežavajućom okolnosti na strani optuženog /duži boravak u Siriji/.

Zatim je vijeće imalo u vidu vrstu i težinu djela, te zakonski kazneni okvir iz kojeg proizilazi potreba strožijeg kažnjavanja za ovakva i slična djela, u cilju odvratanja počinitelaca od daljeg vršenja istih, a što je neophodno radi društvene svijesti o kažnjivosti za ova djela koja su u vezi sa globalnim problemom pojave terorizma u svijetu.

Pojava terorizma jeste društveni problem i obaveza je svih subjekata u društvu da doprinose rješavanju tog problema. Sa aspekta adekvatnog sankcionisanja, taj doprinos se ogleda kroz povećanja stepena uticaja, kako na optuženog, tako i na druge da ne vrše ista ili slična djela, zbog čega je vijeće prilikom odmjeravanja kazne izrazilo određen stepen pooštavanja kažnjavanja, a u odnosu na dosadašnju sudsku praksu, odnosno ranije izrečene kazne za ista ili slična djela (u konkretnom slučaju odmjerena je kazna iste visine kao u pomenutom predmetu, gdje sudsko vijeće, za razliku od ovog slučaja, utvrdilo niz otežavajućih okolnosti).

Dakle, vijeće smatra da je kazna zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine adekvatna, srazmjerna težini djela, stepenu krivice optuženog i njegovoj ličnosti, te okolnostima pod kojima je djelo učinjeno, kao i svim drugim navedenim okolnostima koje su uticale na odmjeravanje kazne, i da će se sa ovakvom kaznom postići i specijalna i generalna prevencija, u smislu odredbe člana 39. KZ BiH.

7/ Uračunavanje pritvora

Primjenom odredbe člana 56. KZ BiH, u izrečenu kaznu zatvora optuženom Ibri Ćufuroviću uračunato je vrijeme provedeno u pritvoru, počev od dana lišenja slobode, i to od 20.04.2019. godine pa nadalje.

¹¹ Akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 08-04-2-2594-1/18 od 27.03.2018. godine u prilogu akt Ambasade BiH u Amanu broj: 139-03-14-4-206/18 od 19.03.2018. godine i aktom ICRC broj: 18/00760/BBM-LYS od 18.03.2018. godine

8/ Troškovi krivičnog postupka

U odnosu na troškove krivičnog postupka, vijeće je donijelo odluku da se optuženi oslobodi naknade istih, shodno odredbi člana 188. stav 4. ZKP BiH.

Naime, iako optuženi u sudski spis nije predao dokumentaciju kojom potkrepljuje navode da je lošeg materijalnog stanja, vijeće je ocijenilo da je prema okolnostima konkretnog slučaja evidentno da bi plaćanjem troškova krivičnog postupka bilo dovedeno u pitanje izdržavanje kako optuženog, tako i osoba koje je dužan izdržavati. Ovo iz razloga što izvedeni dokazi svjedoče da je optuženi i za vrijeme boravka u Siriju tražio novčanu pomoć da bi se vratio u BiH, da je dio vremena provedenog u Siriji, boravio i u logoru, da ima nezaposlenu suprugu i dvoje malodobne djece, a podaci spisa potvrđuju da se po povratku iz Sirije, optuženi u kontinuitetu nalazi u pritvoru.

**Zapisničar
Pravni savjetnik
Erna Hodžić – Čučak**

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A**

Hasija Mašović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba vijeću Apelacionog odjeljenja Suda BiH, u roku od 15 (petnaest) dana od prijema iste.